

RITUS RECONCILIANDI ECCLESIAM VIOLATAM, SI NONDUM
ERAT AB EPISCOPO CONSECRATA.

(Ex Rit. Rom.).

Ecclesiæ violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fuit hoc modo: Altare Ecclesiæ omnino nudetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopo factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam: ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente: Asperges me, Domine, hyssopo, et munda bor: lavabis me, et super nivem dealbabor.

Psalmus. Miserere, etc., totus cum Gloria Patri, ut supra, pag. 221. Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam et Cœmeterium, simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, reddit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit:

OREMUS.

Omnipotens, et misericors Deus, qui Sacerdotibus tuis tantam præ ceteris gratiam contulisti, ut quidquid in tuo nomine digne, perfecteque ab eis agitur, à te fieri credatur: quæsumus immensam clementiam tuam, ut quod modo visitaturi sumus, visites, et quidquid

benedicturi sumus, bene~~X~~dicas: sitque ad nostræ humilitatis introitum, Sanctorum tuorum meritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingressus. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.

*Deinde Sacerdos incipit Litanias, ut supra pag. 40, et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas: acceditque ante Altare majus, coram quo genuflectit: cumque dictum fuerit: Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris. **R.** Te rogamus audi nos, Sacerdos surgit, et clara voce dicit: Ut hanc Ecclesiam, et Altare hoc, ac Cœmeterium purgare, et recon*██*ciliare digneris, te rogamus audi nos.*

Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litaniae perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit: Oremus.

*Et Ministri. Flectamus genua. **R.** Levate.*

*Præveniat nos, quæsumus Domine, misericordia tua: et intercedentibus omnibus Sanctis tuis, voces nostras clementia tuæ propitiationis anticipet. Per Christum Dominum nostrum. **R.** Amen.*

*Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo Crucis muniens, clara voce dicit: Deus, in adjutorium meum intende, tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: Domine, ad adjuvandum me festina; et Sacerdos stans, dicit: Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. **R.** Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.*

Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente, Antiphonam: Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, et fugiant, qui oderunt eum à facie ejus.

PSALMUS LXVII.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israel.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Ibi Benjamin adolescentulus, * in mentis excessu.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Principes Juda, duces eorum : * Principes Zabulon,
Principes Nephthali.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Manda, Deus, virtuti tuae : * confirma hoc, Deus quod
operatus es in nobis.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

A templo sancto tuo in Jerusalem, * tibi offerent re-
ges munera.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Increpa feras arundinis, congregatio taurorum in vac-
cis populorum : * ut excludant eos, qui probati sunt
argento.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: veniant legati ex
Ægypto : * Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Regna terræ, cantate Deo : * psallite Domino.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Psallite Deo, qui ascendit super cœlum cœli * ad
Orientem.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo

super Israel: * magnificentia ejus, et virtus ejus in
nubibus.

Repetitur Antiphona: Exurgat Deus, etc.

Mirabilis Deus in Sanctis suis, Deus Israel ipse dabit
virtutem et fortitudinem plebi suæ: * benedictus
Deus.

Et non dicitur Gloria Patri, sed Antiphona repetitur.

*Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur,
Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo: as-
pergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto
stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit:*

Deus, qui in omni loco dominationis tuæ clemens
et benignus purificator assistis: exaudi nos, quæsu-
mus, et concede, ut in posterum inviolabilis hujus
loci permaneat benedictio: et tui muneric beneficia,
universitas fidelium, quæ supplicat, percipere me-
reatur. Per Christum Dominum nostrum. *¶ Amen.*

Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

NOTA EX EODEM RIT. ROM. DESUMPTA.

*Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis Apos-
tolice potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam recon-
ciliare. Et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto;
procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et
pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris et
Clericis superpelliceis indutis cum aqua ab Episcopo ad
hunc usum rite benedicta. Ideoque ponitur hic sequens
ritus ex Pontificali desumptus.*

RECONCILIATIO ECCLESIAE ET CÆMETERII.

(Ex Rit. Rom.).

Ecclesia et Cæmeterii reconciliatio omni die fieri potest.

In primis in mane diei qua reconciliatio fieri debet, paratur faldistorium super tapetem in medio Cæmeterii, et altare Ecclesiae omnino nudatur. Parantur etiam duo vasa cum aqua, unum in Cæmeterio, et aliud in Ecclesia in Presbyterio, et ibidem unum vas vini; vas cum sale; vas cum cineribus; et aspersorium de herba hyssopi factum. Providetur etiam quod Ecclesia possit libere circuiri. Si vero Ecclesia tantum sit reconcilianda, paratur faldistorium super tapetem ante portam principalem Ecclesiae, et ibidem vas cum aqua, et aspersorium de herba hyssopi factum, ac alia in Ecclesia quæ supra sunt ordinata.

Quibus omnibus sic paratis, Pontifex in sacristia, vel alio condecenti loco, ornatus amictu, alba, cingulo, stola, pluviali albo, mitra simplici, et baculo pastorali, procedit ad Cæmeterium, si est reconciliandum, alias ante portam principalem Ecclesiae; ubi stans juxta faldistorium sibi paratum, benedit aquam ibidem in vase positam simpliciter cum sale, prout habetur supra in Benedictione aquæ, pag. 24. Aqua igitur benedicta, Pontifex sine mitra inchoat, schola prosequente, Antiphonam ton. 7.

Asperges me, Domine, hyssopo, et mundabor: lavabis me, et super nivem dealbabor.

*Psalmus. Miserere mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam, etc., ut supra pag. 224. Totus dicitur cum Gloria Patri, et Sicut erat.*

Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus dicuntur, Pontifex accepta mitra, aspergit cum ipsa aqua in circuitu de foris Ecclesiam et Cæmeterium simul, aspergendo aquam alternatim nunc ad murum Ecclesiae, nunc ad terram Cæmeterii, et specialiter ad loca contaminata. Quo facto, rediens ad locum ubi aquam benedixit, stans deposita mitra, dicit:

OREMUS.

Omnipotens et misericors Deus, qui Sacerdotibus tuis tantam præ ceteris gratiam contulisti, ut quidquid in tuo nomine digne perfecteque ab eis agitur, à te fieri credatur: quæsumus immensam clementiam tuam, ut quod modo visitaturi sumus, visites; et quidquid benedicturi sumus, bene~~dicas~~ dicas: sitque ad nostræ humilitatis introitum, Sanctorum tuorum meritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingressus. Per Christum Dominum nostrum. ¶ Amen.

Deinde iterum dicit:

OREMUS.

Et Ministri: Flectamus genua. ¶ Levate.

Aufer à nobis, quæsumus Domine, cunctas iniquitates nostras: ut ad loca tuo sancto nomini purificanda puris mereamur mentibus introire. Per Christum Dominum nostrum. ¶ Amen.

Et si Ecclesia reconciliatur sine Cæmeterio omititur

sequens Oratio. Si vero Ecclesia simul cum Cœmeterio reconciliatur, Pontifex, finita præcedente, mox dicit :

OREMUS.

Et Ministri : Flectamus genua. ¶ Levate.

Domine pie, qui agrum figuli pretio Sanguinis tui in sepulturam peregrinorum comparari voluisti, quæsumus, dignanter reminiscere clementissimi hujus mysterii tui. Tu es enim, Domine, figulus noster, tu quietis noster ager, tu agri hujus es pretium, tu dedisti etiam et suscepisti, tu de pretio et in pretio tui vivifici Sanguinis nos requiescere donasti: tu ergo, Domine, qui es offensionis nostræ clementissimus indultor, expectantissimus judicator, judicii tui superabundantis simus miserator, judicium tuæ justæ severitatis abscondens, post miserationem tuæ piæ redēptionis ades to exauditor et effector nostræ reconciliationis; hocque Cœmeterium, mausoleum peregrinorum tuorum cœlestis patriæ incolatum expectantium benignus purifica et reconcilia; et hic tumulatorum et tumulandorum corpora, de potentia et pietate tuæ resurrectionis ad gloriam incorruptionis non damnans, sed glorificans resuscita: Qui venturus es judicare vivos, et mortuos, et sæculum per ignem. ¶ Amen.

Postea cantor incipit Litanias, ut supra pag. 40, et Pontifex accepta mitra ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas; acceditque ante altare majus, coram quo paratur ei faldistorium, super quod Pontifex cum mitra procumbit. Cumque dictum fuerit : Ut omnibus fidelibus, etc. ¶ Te rogamus audi nos.

Pontifex surgit de accubitu, et baculum pastoralem in sinistra tenens, producit signum crucis super Altare, Ecclesiam, et Cœmeterium, dicens :

Ut hanc Ecclesiam, et altare hoc, ac Cœmeterium purgare, et recon*¶*ciliare digneris. ¶ Te rogamus audi nos.

Secundo dicit : Ut hanc Ecclesiam, et altare hoc, ac Cœmeterium purgare, recon*¶*ciliare, et sancti*¶*ficare digneris. ¶ Te rogamus audi nos.

Tertio dicit : Ut hanc Ecclesiam, et altare hoc, ac Cœmeterium purgare, recon*¶*ciliare, sancti*¶*ficare, et conse*¶*crare digneris. ¶ Te rogamus audi nos.

Si autem Cœmeterium non sit pollutum, et sic neque reconciliandum, non fit de cœmterio mentio. Quibus dictis, iterum super faldistorio accumbit, cantore Litanias resumente et perficiente. Quibus finitis, Pontifex surgit, et deposita mitra, stans versus ad dictum altare, dicit :

OREMUS.

Et Ministri : Flectamus genua. ¶ Levate.

Deus, qui peccati veteris hæreditariam mortem, in qua posteritatis genus omne successerat, Christi Filii tui Domini nostri passione solvisti: da propitiū, ut conformes eidem effecti, sicut imaginem terreni parentis naturæ necessitate portavimus; ita imaginem cœlestis gratiæ sanctificatione portemus, per virtutem ejusdem Christi Filii tui Domini nostri: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ¶ Amen.

Deinde Pontifex genuflectit ante faldistorium prædictum, et sine mitra cantando dicit:

Deus in adjutorium meum intende.

Tunc surgit Pontifex, et Chorus respondet:

Domine, ad adjuvandum me festina.

Tunc Pontifex stans sine mitra, dicit:

Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto.

Chorus respondet:

Sicut erat in principio; et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen; absque Alleluia. Idem fit eisdem modo et loco secundo, et tertio, voce semper altius elevata. Quibus dictis, Pontifex stans in eodem loco, accepta mitra, benedicit alias aquam ibidem in Presbyterio in aliquo vase paratam cum sale, cinere, et vino, incipiens absolute:

Exorcizo te creatura salis, prout habetur in Pontificali in Dedicatione Ecclesie in secunda aquæ benedictione continuans usque ad Orationem, Omnipotens sempiterne Deus, creator et conservator humani generis, etc., inclusive¹.

Qua dicta, Pontifex inchoat, schola prosequente, Antiphonam, ton. 7.

Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus: et fugiant qui oderunt eum, à facie ejus.

Incepta Antiphona Pontifex facit, ut in fine Psalmi habetur.

¹ Nota. Quia hujusmodi secunda benedictio aquæ cum sale, cinere et vino facienda est tantum ab Episcopo, non autem à Sacerdote, omittitur hic.

PSALMUS LXVII.

Qui quidem Psalmus LXVII dicitur eodem modo cum repetitione Antiphonæ in unoquoque versiculo ut supra pag. 232 et 233.

Et non dicitur Gloria Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmus prædicti dicuntur, Pontifex accepta mitra, circuit ter Ecclesiam intrinsecus, aspergendo in primo circuitu parietes in superiori parte; in secundo autem in inferiori parte eorum; in tertio vero pavimentum Ecclesie: aspergit etiam specialiter loca contaminata, quando Ecclesia principaliter est polluta, vel violata. Quo facto, Pontifex stans in Presbyterio cum mitra versus ad altare, dicit:

Deum indultorem criminum, Deum sordium mundatorem, Deum qui corruptum peccatis originalibus mundum adventus sui nitore purificavit, fratres carissimi, supplices deprecemur: ut contra diaboli furentis insidias fortis nobis propugnator assistat; ut si quid ejus virosa calliditate quotidianis insectationibus maculatum in isto loco corruptumque fuerat, efficiatur cœlesti miseratione purgatum: quia sicut illius est solidum perfectumque quassare, ita auctoris est nostri lapsa restituere, nutantia stabilire, et corrupta purgare: Qui cum Deo Patre et Spiritu Sancto, etc.

Deinde deposita mitra, mediocri voce, extensis manibus ante pectus, dicit Præfationem.

Per omnia sæcula sæculorum.

R. Amen.

y. Dominus vobiscum.

- ¶. Et cum spiritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habemus ad Dominum.
- ¶. Gratias agamus Domino Deo nostro.
- ¶. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, aequum et salutare nos tibi semper, et ubique gratias agere: Domine sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus: cuius immensa bonitas, ut non habuit principium, ita nec terminum habebit. Qui divina naturalique pietate plenus, eligis in nobis magis restituere perdita, quam percutere peritura. Et si quid aut negligentia polluit, aut ira committit, aut stimulat ebrietas, aut libido subvertit, hoc, Domine, clementi patientia sustines; ut ante per gratiam purifices, quam percutias per furorem. Et operis tui providus plasmator eligis potius erigere jacentia, quam punire damanda. Te, Domine, supplices deprecamur; ut hujus tabernaculi receptaculum placatus aspicias, et altare tuum, quod insectantis est inimici fraude pollutum, per infusionem gratiae celestis purifices, purificatum possideas, possessumque, ne deinceps aliqua labie sordescat, custodias. Absint in posterum omnes nequitiæ spirituales et eliminentur, extinguatur antiqui serpentis invidia, et cum omnibus fraudibus suis diaboli turma propellatur. Efferat secum maculam, quam ingessit, et perennibus quandoque supplicii deputandus operum suorum semina secum colligat peritura. Nihil hic in posterum noceat præteriti culpa contagii: nihil sit quod remaneat inimici fraude pollutum, quandoquidem spiritus tui est infu-

sione purgatum. Resurgat Ecclesiæ tuae pura simplicitas, et candor innocentiae hactenus maculatus, dum receperit gratiam, resurgat ad gloriam; ut populorum fidelium hic turba conveniens dum petitionis ingerit vota, votorum sentiat se obtinuisse suffragia.

Quod sequitur dicit submissa voce legendo, ita tamen quod à circumstantibus audiri possit.

Per Dominum nostrum Jesum-Christum Filium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ¶. Amen.

Post hæc Pontifex, accepta mitra, ascendit ad altare, et ibi inchoat, schola prosequente, Antiphonam ton. 4.

Introibo ad altare Dei: ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

PSALMUS XLII.

Judica me Deus, et discerne causam meam de Gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me. Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus? Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus, Deus meus: * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salvare vultus mei, et Deus meus.

*Et non dicitur Gloria Patri, sed Antiphona repetitur.
Qua repetita, Pontifex deposita mitra dicit:*

OREMUS.

Et Ministri. Flectamus genua. ¶ Levate.

Deus qui in omni loco dominationis tuæ clemens ac benignus dedicator assistis : exaudi nos, quæsumus, et concede; ut in posterum inviolabilis hujus loci permaneat consecratio, et tui muneris beneficia universitas fidelium, quæ supplicat, percipere mereatur. Per Christum Dominum nostrum. ¶ Amen.

Deinde stans ibidem inchoat, schola prosequente, Antiphonam :

Confirmata hoc Deus quod operatus es in nobis : à templo sancto tuo, quod est in Jerusalem.

PSALMUS LXVII.

Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus : * et fugiant qui oderunt eum à facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant : * sicut fluit cera à facie ignis, sic pereant peccatores à facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu Dei : * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicte nomini ejus : * iter facite ei, qui ascendit super occasum : * Dominus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus : * turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum, et judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui edueit vinctos in fortitudine, * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepuleris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto ?

Terra mota est, etenim cœli distillaverunt à facie Dei Sinai, * à facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ : * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea : * parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus : * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti : * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios clerros, pennæ columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cœlestis reges super eam, nive dealabantur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium : * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cœpisti captivitatem : * accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum. Benedictus Dominus die quotidie ; * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.